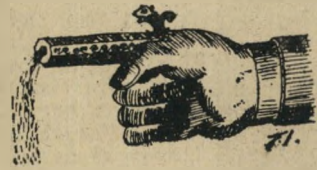

דיין — מנהיג העולם החופשי!

המשימות הכבדות, המוטלות על כתפיו של שר-הבטחון לקראת ביקורו הקרוב בארצות הברית, מתרבות מיום ליום.

תחילה חשבנו שהוא בסך-הכל יוצא ל- גייס כמה עשרות מיליונים בשתיים-שלוש הרצאות שהוא עו- מד לשאת לפני סו- עדי המגבית. אחר כך התברר שעניין המגבית הוא בסך הכל עילה רשמית לביקור בארה"ב, ו- שבעצם כחנתו ל- סור לבית הלכן

ולחסבר לניכסון את פרטי תוכניתו, שאח קוויה הכלליים שמעו בחשיגנטון מפי גד יעקובי עוד לפני ששמעו עליה בירושלים. עכשיו אנתנו לומדים מכותרת ראשית ב"מעריב" (4.12.70) שניכסון רוג'רס וליירד רוצים לשמוע מפי הערכות ביחס לכ- ונותיה של ברית-המועצות.

מרגע לרגע גדולת המשימות שמר דיין לוקח על עצמו, ומי יודע אם בהגיעו לגיו- יורק לא נתבשר עלידי "מעריב" שבין פגישה לפגישה מצפים, אבות המדיניות

באמריקה" ממר דיין שיפתור להם את בע- יות פירוק הנשק הגרעיני בעולם, יציע להם דרכים להולת הטיסות בחלל, ייעץ להם איך לדכא את המהומות הגזעיות בארצות-הברית, מה לעשות בעניין סרבני הגיוס, איך לשם קץ למרד הסטודנ- טים, כיצד לחזק את מעמדו של הדולאר, ואיך עליהם לנהוג נוכח הנטייה הבינל- אומית לקבל את טין העממת לא-הגון הר- אומות המאוחדות.

ואולי רצונו של ניכסון לשמוע את הע- רכותיו של דיין לגבי כנותיה של ברית- המועצות איננה אלא כיסוי דיפלומטי סביר לבעייה הרבה יותר חמורה המעסיקה את נשיא ארצות-הברית? אולי מבקש ניכסון להיפגש עם מר דיין כדי להתייעץ איתו מה לענות לאגרותיה התכופות של הגברת גולדה מאיר? הכל יכול להיות. יש לי הרושם שעוד נקרא רבות על ביקורו והצ- לחותיו של מר דיין בארצות-הברית. בעיקר ב"מעריב".

בעניין אריה אורגד

מר נקדימון רוגל, מנהל הסלחיוויה, הח- לט לאחיונה לשחרר את מהדורת החדשות מנוכחותו של אריה אורגד, בנימוק שקריי- נותו אינה נראית לו, ומיד החלו להת- פרסם בעתונים מיכתבי מאוניס החולקים על קביעתו של רוגל.

אני רוצה להביע כאן את תמיכתי בהח- לטו של מר רוגל בשני נימוקים. מנהל תחנת רדיו או טלוויזיה רשאי כמו כל עורך עתון, להעביר את עובדיו מתפקיד לתפקיד, אם הדרך בה הם מבצ- עים תפקיד מסויים אינה מוצאת חן בעיניו. נימוק זה הוא אחד הנימוקים הישרים והלגיטימיים ביותר היכולים להצדיק החלטה כזו. כל הנימוקים האחרים שניתן להעלות (האיש התקבל לעבודה כבמאי ולא כ- קריין; האיש מיצה את עצמו; האינטרס של ציבור המאזינים מחייב את העברתו לתפקיד אחר; האיש הושעה מתפקידו כדי לשפר את יחסיה-העבודה בתחנה, וכדומה) חסודים בעיני בצביעות.

מנהל הסלחיוויה אחראי בין השאר גם לסיגנון הגשת החדשות, וכמו שהוא יכול להחליט שעל הקריינים ללבוש חליפה ו- עניבה לפני המצלמה, כך הוא רשאי גם להרחיק מהמצלמה קריין שסיגנון קריינותו אינו נראה לו.

(ב) גם בעיני לא נראית קריינותו של מר אורגד. אני יוצא מתוך הנחה שקריין חדשות הוא אדם חי, ובתור שכזה הוא נושם וזו כשאר בני-אדם, קריינותו של מר אורגד מעוררת בי תמיד את החשד שהאיש הזה כבר מזמן לא נמצא בחיים. הקמטים בחליפת הפוליאסטר שהוא לובש לא מש-

ממיטבח הלוקשו, מחלקת שטיפת-המוח

עורך "מעריב", בנסחו את הכותרת הרא- שית המפוצצת "ניכסון, רוג'רס וליירד רו- צים לשמוע מפי דיין הערכותיו ביחס לכנותיה של ברית המועצות", אומר בסך הכל: "קרוב לוודאי, כי אנשי הצ- מרת של ממשלת ניכסון... רוצים לשמוע דעתו של אדם שיש לו מוניטין שהוא אחד האסטרטגים-הפוליטיקאים המוכשרים ביותר במוננו", וכי...

אתם מתחילים לתפוס את תהליכי שטי- פות-המוח של "מעריב"? את הערכתו של סופר העיתון, את "הקרוב לוודאי" שלו הופכים לכותרת אינפורמטיבית, המעוררת אצל הקורא הממוצע את הרושם כאילו היא מבוססת לפחות על שדר סודי של ניכסון.

תמיכתו של "מעריב" בדיין היא עובדה ידועה. "מעריב" עשה כל מה שביכולתו כדי להכניס אותו לממשלה, ערב מלחמת ששת הימים, והוא לא ירתע כנראה משום תרגילים שקופים של שטיפת-מוח כדי להכ- תירו כראש-הממשלה הבא.

אני חוזר לטענתי הישנה שעתון רצי- ני והגון, המכבד את עצמו ואת האינטלי- גנציה של קוראיו, חייב להפריד בין הדעות שהוא משמיע והדעות שהוא מסר. מר פיליפ בן רשאי להשמיע את הערכותיו האישיות על שר-הבטחון, במסגרת של מאמר טוב- ליציסטי. הוא אפילו אינו חייב להסתתר מאחורי דמויות דמויות של דיפלומטים אמ- ריקאים המוסרים לו את הערכות "אבות המדיניות האמריקאית" על משה דיין. אני בטוח שהקוראים יגלו עניין גם בהערכתו הפרטיות של מר פיליפ בן, מבלי שהוא ידביק עליו תוויות של "מקורות מוסכמים" ו"חוגים יודעי דבר" ושאר מונחי ההסוואה הוירואליסטית.

אך כשפר פיליפ בן מטלגרף ידועה, אני מצפה ממנה שתהיה מבוססת על עובדות, ולא על תקות. ואם עורך "מעריב" רוצה שנאמין לפחות בכותרות שלו, עליו להש- תדל לבסס אותן על עובדות המתגלות בידועה, ולא על ספקולציות של כתביו. "הקרוב לוודאי" של פיליפ בן עדיין אינו הופך את הכותרת המרעישת-עדי-כדי-גיחוך לעובדה.

באותו עניין מזוהית אחרת, עוד כמה מילים:

אתם רוצים לדעת איך העתונות שוטפת לכם את המוח יום-יום, מבלי שתרגישו בכך? איך מאכילים אתכם לוקשן, ומוכ- רים לכם דעות בעטיפה של ידיעות? קר- רם בעיון של כתבתו של פיליפ בן שאר- תה פאר "מעריב" בכותרת המרעישת ש- הזכרתי בקטע הראשון.

הרי לפניכם מספר "עובדות", שמר פי- ליפ בן מוסר לנו טלגרפית: (1) דיין הוא היום הדמות השניה במעלה בזירה היש- ראלית, אחרי גולדה. (2) אין ספק שב- מוקדם בן מאוחר הוא יירש את מקומו. (3) דיין הוא מקור ההשראה העיקרי של מימסד הבטחון הישראלי ושל מדיניותו. (4) דיין הוא האיש אשר רעיונותיו עמדו במיבחן בשעות הכרעה שונות. (5) דיין הוא אחד האסטרטגים-הפוליטיקאים ה- מוכשרים ביותר במוננו. (6) לדיין יש או- מיל-ב אינטלקטואלי לכלכל מחשבה עצמאית ולהסיק מסקנות בלתי-מקובלות. (7) היש- ראלי היחיד המסוגל לשכנע כיום את ניכ- סון, שיפנין שיתוף-פעולה אמריקאיישראל- היא משה דיין.

בקיצור, חוץ מהעובדה שדיין הוא אחד הגברים היפים והמושכים ביותר במאה העשרים, אמר עליו מר פיליפ בן כל מה שניתן להגיד כמעט על מועמד העתון לראשות הממשלה.

מר פיליפ בן אומר את כל הדברים היפים האלה בשם "אבות המדיניות באמ- ריקה". הוא רומז שזו היא דעתם של ניכסון, רוג'רס וליירד, אך מתוך הרשימה מתגלה שמקור האינפורמציה שלו הוא אי- זה דיפלומט אמריקאי עלום-שם. מקורות מוסכמים המקורבים לחוגי אבות המדיניות הישראלית — אם להשתמש ב- לשון החמקמקת של סופרי "מעריב" — טוענים שאת האינפורמציה שלו יכול היה מר פיליפ בן לקבל משלושה מקורות: (א) קצין יחסי-הציבור של המגבית ב- ושינגטון. (ב) הגה המונית שלקח אותו מנמל התעופה. (ג) שיחה בארבע עינים בין פיליפ בן לפיליפ בן (מול המראה). הקטע בכתבה ששימש מקור השראה ל-

עניין של אופי

לאחרונה שומעים יותר ויותר שיחות על הסכנה הכרוכה בעישון, ועל הדרכים להפסקת מינהג מזיק זה. לפני ימים אחי זים שמתי בבית-הקפה את אחד הוידוים המקוריים ביותר בנושא זה. שג. אן להם אופי לאנשים. אמר ברית- חה אחד המסובים ליד השולחן. "כל יום שני וחמישי מפסיקים לעשן לשבוע, חודש,

שיא הפרברסיה

חברה בשם "מטמה" מודיעה בעתונות ש- היא מוכנה לשחק ללקוחותיה, ויבראטור רב-עוצמה לעיסוי מהנה, משגר גלים מר- טיטים ומשחרר את המתחיות של הגוף. ל-

החלקה, להיכוך, ל- גירוי מעניק תחו- שת פורקן מלאה. אני מקווה שאתם יודעים למה הכו- נה. הכוונה כמובן לפרמשתק מכני, א- בר-מין-זכרי אוטומ- טי, העושה כל מה שגבר-חי עושה, מ- בלי לשלוח ידיים ולבלבל את המוח. מוצר זה, שאותו ני- תן לראות בבוטיק- המין שנפתח לאח- רונה בתל-אביב, פו- על כמי שהסביר לי החשמלאי שלי, על סוללות, על ז- רם ישיר וגם על טרנזיסטורים. יש ל- הניח שבדגמים מ- שוכללים ניתן לשי- מוע את "קול ישראל" תוך כדי הפעלתו ל- מטרות חיכוך וגירוי. העוסקים בתחזויות חברתיות ובסטטיסטי- קה חברתית מנקיחים שבמשך הזמן יחליף הויבראטור חלק ניכר מתפקידיו של הבעל והמאהב.

הטכניקה, כפי שאתם רואים, פתרה איפוא מוצר זה את "קול ישראל" תוך כדי הפעלתו ל- מטרות חיכוך וגירוי. העוסקים בתחזויות חברתיות ובסטטיסטי- קה חברתית מנקיחים שבמשך הזמן יחליף הויבראטור חלק ניכר מתפקידיו של הבעל והמאהב.

נים את צורתם במשך כל השידור. לפי יש לי הרגשה שהאיש הזה תלוי על גדיים, ולפני החדשות מוציאים אותו רון ואחרי החדשות מחזירים אותו פניו חסרי הבעה מעוררים רושם של בה מיכנית משוכללת, המשמיעה קלט- תוך רשמקול שנקבע בבטנה ומניעה ש הגומי-דמויי-בשר כמעט כמו אדם אינני מצפה מקריין שיתגרד בראשו סט באפו להגברת אפקט הטבעיות, יחד עם זאת יכול קריין להרשות לי להזיז יד, להניע את ראשו, לנשום ב ואפילו להרים את הגייר שמתוכו הוא רא את החדשות. אינני חושב שהוא להביע את הערכותיו על החדשות בו העוויות פנים, אך יחד עם זאת ה רוצה להאמין שהאיש מקשיב לחו- היוצאות מפיו. לא יתכן שקריין על אסון לאומי ואיזה קוריוז מבדה אותו פרצוף חסר-חיים.

הסלחיוויה מנסה, בדרך כלל, ליצור הרושם שהאנשים המופיעים לפני המצ- נמצאים בביתך ממש. אני בטוח שיותר מ- אחת לא הייתי מזמין אלי הבייתה אדם דבר ומתנהג (בעצמי, לא-מתנהג) זו ה מוויקת יותר) כמו מר אורגד. לעומת אורגד, מר חיים יבין, לו הוא קריין מעולה המתנהג בטבעיות מ- מה, ומעוררת אמון לפני המצלמה, א- שוכנע שגם מר עמק פרי יכול להשיג טלוויזיה את אפקט הבלתי-אמצעיות תו הצליחה להשיג כקריין רדיו, לולא מר אורגד מנסה להכתוב את סיגנונו הס לי לשאר הקריינים.

שנה ואחר כך מתחילים לעשן שוב. לא יכול להבין אותם, בחיי. הנה אני משל, לפני עשרים וחמש שנה התו לעשן ומאו לא הפסקתי לעשן. ביום לילה, בעבודה ואחרי העבודה, שבת חגים, אפילו בבית-החולים לא הפסקתי עשן. זה עניין של אופי. כשאני מ לעשן, או זהו זה."

את בעיותיה של האשה הצמאה לארה, מה בקשר לגבר הבודד. מה עם זהו והגירויים שלו? אם כן, ההמצאה זאת בשטח זה היא מין ביגלה ששמו, צי- לטור, המשגר הוא גלים מרס לעיסוי וחיכוך צירקולטור ניתו וחסה... סליחה! לכתן בעזרת מ המתח או מש את הפסיכ-החננו בזה פתרון, רב גם את בעיותיו הגבר שנאמר החיוררים הש עים וההתפשטו אבל מה ב הפרברסים הא יים? מה עם זו אינו מסתפק ב לתו הטבעית הצירקולטור, זו אינה מסתפקת תנועותיו המ- של הויבראטור?

רבותי! גם להם למצוא גואל. הפרבו האמיתיים, שכבר ניסו הכל וכבר ע מהכל, יכולים להשחיל את הויבראטור תוך הצירקולטור, לחבר את שניהם לתש לשכב במנוחה במיטה, לעשן סיגריה, אות איך זוג תכשירי-העזר המינימים ה עושה חיים וגמרנו עם כל כאבי הראי

